

INFORMATOR NR 1 – REAKCJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE I OECD W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA DOKUMENTAMI POBYTOWYMI I BEZROBOCIEM WSRÓD MIGRANTÓW W CZASIE PANDEMII COVID-19

SERIA INFORMATORÓW ESM I OECD O
WPŁYWIE COVID-19 NA OBSZAR MIGRACJI

2020

1. NAJWAŻNIEJSZE PUNKTY

- Światowy kryzys zdrowotny spowodowany pandemią COVID-19 poważnie wpłynął na społeczeństwa i gospodarkę na całym świecie; istnieją przesłanki wskazujące na to, że **najbardziej dotknął on szczególnie narażone społeczności, w tym obywatele państw trzecich.**
- W państwach UE i OECD **powszechne były zakazy podróży**, wprowadzane w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się zakażeń koronawirusem wywołującym COVID-19. Większość państw zezwalała jednak na powroty obywateli i rezydentów długoterminowych, a także pracowników służby zdrowia i innych niezbędnych pracowników (tj. pracowników sezonowych).
- Państwa UE i OECD podjęły szereg działań w celu **zorganizowania migrujących pracowników służby zdrowia, aby zaspokoić potrzeby wywołane przez światowy kryzys zdrowotny.**
- Aby poradzić sobie z **zamknięciem urzędów migracyjnych i azylowych** oraz służb konsularnych **dla obywateli**, a także zapewnić ciągłość świadczenia usług, wiele państw wprowadziło ułatwienia w zakresie składania wniosków przez Internet lub możliwości komunikacji za pośrednictwem poczty elektronicznej.
- Szereg państw członkowskich wprowadziło **tymczasowe zabezpieczenia, aby zapobiec sytuacjom, w których legalni migranci znaleźliby się w nieuregulowanej sytuacji**, poprzez przedłużenie zezwolenia na pobyt lub zniesienie obowiązku opuszczenia terytorium państwa w określonym terminie, jeżeli uniemożliwiłoby to ograniczenia w podróżowaniu. W innych przypadkach osoby znajdujące się w takiej sytuacji objęto ogólnymi wydłużeniami zezwoleń na pobyt, a ponadto wprowadzono środki mające na celu zapewnienie elastyczności.
- **W ponad połowie państw członkowskich UE i w Norwegii obywatele państw trzecich, którzy stracili pracę, byli uprawnieni – pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów – do zasiłku dla bezrobotnych na takich samych zasadach jak obywatele UE.** Kilka państw uelastyczyło zwykłe zasady w zakresie dostępu do zasiłków dla bezrobotnych w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 lub wprowadziło alternatywne środki wsparcia finansowego, z których mogli korzystać również obywatele państw trzecich, którzy doświadczyli spadku lub utraty dochodów.
- Państwa członkowskie UE, Norwegia i Zjednoczone Królestwo **zapewniły dostęp do informacji o świadczeniach zdrowotnych i zmianach związanych z uprawnieniami imigracyjnymi** w czasie pandemii COVID-19. Informacje były dostępne w kilku językach za pośrednictwem wielu kanałów informacyjnych.
- Większość państw UE i OECD oferowała dostęp do **leczenia w przypadku zachorowań na COVID-19 dla migrantów wszystkich kategorii, również migrantów nielegalnych.**
- Oczekuje się, że prognozowana recesja gospodarcza związana z pandemią będzie miała **potencjalnie długotrwałe negatywne skutki dla migrantów z państw trzecich w państwach UE i OECD;** pogorszenie koniunktury gospodarczej może pociągnąć za sobą wyzwania w zakresie spójności społecznej i ksenofobii.

2. KONTEKST

2.1 CEL I ZAKRES INFORMATORA

Pandemia COVID-19 oraz znaczące środki zastosowane przez państwa UE i OECD w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się koronawirusa wywołującego COVID-19 mają bezpośrednie i pośrednie skutki dla migracji. Choć trudno jest przewidzieć długoterminowe konsekwencje, natychmiastowe skutki już są widoczne, na przykład tam, gdzie rozpatrywanie wniosków wizowych i dokumentów pobytowych zostało w wielu przypadkach utrudnione lub zawieszono, co niesie za sobą konsekwencje dla migrantów już przebywających na terenie danego państwa. Ponadto nagłe pogorszenie koniunktury gospodarczej miało znaczący wpływ na wiele sektorów, w których pracownikom grozi bezrobocie lub zmniejszenie bądź utrata dochodów, a w przypadku pracowników będących obywatelami państw trzecich może to mieć wpływ na przedłużenie lub utrzymanie ich zezwoleń na pracę i dokumentów pobytowych.

Niniejszy wspólny informator ESM i OECD zawiera sprawozdanie na temat **środków wdrożonych na skutek kryzysu związanego z COVID-19 na obszar dokumentów pobytowych i bezrobocia** w państwach UE i OECD w okresie od marca do czerwca 2020 r. W odniesieniu do państw UE w sprawozdaniu zawarto informacje na temat środków, jakie zastosowano wobec obywateli państw trzecich o uregulowanym statusie, którzy już przebywają w danym państwie. Zakres niniejszego informatora nie obejmuje nielegalnych migrantów, z wyjątkiem kwestii dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach w związku z COVID-19.

Niniejszy informator oparto na informacjach zebranych przez krajowe punkty kontaktowe (KPK) ESM¹ a) za pośrednictwem narzędzia ESM, jakim jest ankieta *ad hoc* w sprawie reakcji na COVID-19 na obszar

bezrobocia²; b) na temat reakcji na COVID-19 na obszar legalnej migracji³⁴;

c) na temat dostarczania informacji i dostępu do świadczeń zdrowotnych dla nielegalnych migrantów⁵; d) na temat informacji zgromadzonych za pośrednictwem Grupy Roboczej OECD ds. Migracji (w okresie od marca do czerwca 2020 r.) oraz w przeglądzie polityki OECD dotyczącym zarządzania migracją międzynarodową w państwach OECD w czasach COVID-19⁶. W niniejszym informatorze wykorzystano również informacje dostarczone przez Wspólne Centrum Badawcze (JRC) na temat zagrożeń dla pracowników migrujących⁷ i kluczowych pracowników⁸ w UE podczas pandemii COVID-19 oraz na temat badań prowadzonych przez MOP⁹ i IOM.

Niniejszy informator jest częścią serii informatorów poświęconych dalszym tematom związanym z wpływem COVID-19 na obszar migracji. Obejmują one inne tematy, takie jak:

- wpływ na międzynarodowych studentów;
- utrzymanie kluczowych przepływów legalnej migracji w czasach pandemii;
- ograniczenie lub utrata przekazów pieniężnych; oraz
- wpływ na procedury powrotu.

2.2 ZAGROŻENIA DLA PRACOWNIKÓW MIGRUJĄCYCH W KONTEKŚCIE COVID-19

Kryzys związany z COVID-19 wpłynął na prawie wszystkie przedsiębiorstwa oraz wszystkich pracowników i ich rodziny. Niektóre grupy są jednak

¹ Po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w dniu 31 stycznia 2020 r. krajowy punkt kontaktowy ESM w Zjednoczonym Królestwie uczestniczył w okresie przejściowym w wybranych działaniach ESM.

² Ankieta *ad hoc* ESM, „2020.27 – Responses to COVID-19 in the unemployment area” [Reakcja na COVID-19 w na obszar bezrobocia], opublikowana w dniu 27 kwietnia 2020 r. Odpowiedzi nadesłały krajowe punkty kontaktowe (KPK) ESM z następujących państw: BE, BG, CY, CZ, DE, FR, HR, EE, EL, ES, FI, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SI, SE, SK i NO.

³ Ankieta *ad hoc* ESM, „2020.23 – Responses to COVID-19 in the legal migration area” [Reakcja na COVID-19 na obszar legalnej migracji], opublikowana w dniu 8 kwietnia 2020 r. Odpowiedzi nadesłały krajowe punkty kontaktowe (KPK) ESM z następujących państw: BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK i NO.

⁴ Streszczenie wyników ankiet *ad hoc* 2020.23 i 2020.27 (wyłączając dane dotyczące Zjednoczonego Królestwa) można znaleźć w dokumencie „Residence Permits and Unemployment of third-country nationals during the COVID-19 crisis (Working Document)” [Dokumenty pobytowe i bezrobocie obywateli państw trzecich w czasie kryzysu związanego z COVID-19 (dokument roboczy)], dostępnym pod adresem: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports_en; ostatni dostęp w dniu 24 lipca 2020 r.

⁵ Ankieta *ad hoc* ESM, „2020.42 – Mitigating impacts on migrants and their family members residing in the EU and Norway” [Łagodzenie skutków dla migrantów i członków ich rodzin przebywających w UE i

Norwegii], opublikowana w dniu 12 czerwca 2020 r. Odpowiedzi nadesłały krajowe punkty kontaktowe (KPK) ESM z następujących państw: BE, BG, CY, CZ, DE, EE, FI, ES, FR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, PL, PT, SE, SI, SK i NO.

⁶ OECD, „Managing international migration under COVID-19 pandemic” [Zarządzanie migracją międzynarodową w czasach pandemii COVID-19], publikacja dostępna pod adresem: <http://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/managing-international-migration-under-covid-19-6e914d57/>; ostatni dostęp w dniu 24 lipca 2020 r.

⁷ Fasani, F., Mazza, J., „A Vulnerable Workforce: Migrant Workers in the COVID-19 Pandemic”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2020, EUR 30225 EN, ISBN 978-92-76-18958-9, doi:10.2760/316665, JRC120730.

⁸ Fasani, F., Mazza, J., „Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe’s COVID-19 Response”, 23 kwietnia 2020 r., https://ec.europa.eu/knowledge4policy/sites/know4pol/files/_key_workers_covid_0423.pdf

⁹ MOP, „A policy framework for responding to the COVID-19 crisis”, przegląd polityki MOP w sprawie COVID-19, 2020, publikacja dostępna pod adresem: https://www.ilo.org/global/topics/coronavirus/impacts-and-responses/WCMS_739047/lang-en/index.htm; ostatni dostęp w dniu 24 lipca 2020 r. IOM, „Migrants and the COVID-19 pandemic: An initial analysis”, *Migration Research Series*, nr 60, 2020, publikacja dostępna pod adresem: <https://publications.iom.int/system/files/pdf/mrs-60.pdf>; ostatni dostęp w dniu 24 lipca 2020 r.

bardziej narażone niż inne, w tym również pracownicy migrujący z państw trzecich, co zostało podkreślone w sprawozdaniu JRC za 2020 r.¹⁰, w którym przeanalizowano warunki pracy pracowników migrujących w Unii Europejskiej (UE). Inne organizacje międzynarodowe, w tym Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) również podkreśliły zagrożenia dla migrantów w postaci społeczno-ekonomicznych skutków pandemii¹¹.

Zgodnie z analizą JRC¹² w UE migranci (tj. zdefiniowani w sprawozdaniu, jako zarówno obywatele państw trzecich, którzy nie urodzili się na terenie UE, jak i mobilni pracownicy z UE) stanowią 13% kluczowych pracowników, których uznaje się za „niezbędnych” do utrzymania funkcjonowania unijnych gospodarek. W szczególności udział pracowników migrujących jest wyższy w niezbędnych zawodach wymagających niskich kwalifikacji, w tym wśród osób sprzątających i innych pracowników domowych (38%) oraz pracowników opieki osobistej (19%). W takich zawodach szansa narażenia na działanie wirusa i zarażenie, ze względu na bezpośredni lub pośredni kontakt z osobami, które są lub mogą być zarażone, jest większa niż w przypadku innych zawodów, które mogą być wykonywane na odległość lub przestrzegając środków dystansu fizycznego.

Chociaż kluczowi pracownicy migrujący są mniej narażeni na masowe zwolnienia niż pracownicy migrujący niebędący kluczowymi pracownikami, ich pozycja na rynku pracy jest bardziej zagrożona niż w przypadku kluczowych pracowników niebędących pracownikami migrującymi. Osoby te częściej niż obywatele danego kraju mają umowę o pracę na czas określony oraz niższe dochody, nawet jeżeli bierze się pod uwagę profil pracownika i zawód danej osoby.

Chociaż migranci nieuznawani za kluczowych pracowników są narażeni na mniejsze zagrożenie dla zdrowia niż kluczowi pracownicy, często są oni zatrudniani w zawodach, w przypadku których wykonywanie pracy zdalnie nie jest możliwe. W połączeniu z umowami o pracę na czas określony i niskimi dochodami sprawia to, że są oni szczególnie zagrożeni w okresie przymusowych ograniczeń w przemieszczaniu się.

Oprócz warunków pracy zagrożenia wynikające z pandemii w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczą migrantów pod względem warunków życia; na przykład ryzyko zarażenia się wirusem jest większe w przypadku ludzi zamieszkujących gęsto zaludnione obszarach lub pracujących w zatłoczonych miejscach. Dane uzyskane na podstawie łącznych wskaźników integracji imigrantów OECD i UE pokazują, że na całym obszarze OECD i UE 17% imigrantów (zdefiniowanych jako osoby urodzone za granicą) żyje w przepelnionych pomieszczeniach mieszkalnych, w porównaniu z 8% i 11% osób urodzonych odpowiednio w państwach OECD i UE¹³. Wśród imigrantów pochodzących z państw niebędących członkami UE odsetek ten wzrasta do 20%. Co więcej, około 30% imigrantów żyje we względnie ubóstwie zarówno w państwach OECD, jak i państwach UE. We wszystkich państwach OECD i UE z wyjątkiem Polski, Bułgarii i Izraela są oni bardziej

narażeni na ubóstwo niż osoby urodzone w danym państwie.

Wstępne dane z wielu państw UE i OECD wykazały również wyższy poziom nietypowej śmiertelności wśród imigrantów.

Już przed pandemią COVID-19 występował szereg czynników decydujących o większej podatności migrantów na bezrobocie. W OECD i UE odsetek osób urodzonych za granicą i zatrudnionych na podstawie umów o pracę na czas określony wynosi 15% w obu grupach państw, a wśród pracowników urodzonych w danym państwie odpowiednio 16% i 12%. Odsetek pracowników tymczasowych w całej UE (18%) jest jeszcze wyższy wśród obywateli państw trzecich urodzonych poza UE. Świadczy to o tym, że migranci spoza UE częściej zawierają umowy o pracę na czas określony i w związku z tym ponoszą większe ryzyko w czasie kryzysu. Migranci o statusie tymczasowym są narażeni nie tylko z ekonomicznego, ale także z administracyjnego punktu widzenia, ponieważ utrata pracy może wpłynąć na ich status migracyjny. W szczególności na skutek utraty pracy mogą oni być narażeni na ryzyko nieprzedłużenia lub cofnięcia dokumentu pobytowego lub zezwolenia na pracę, a także na ryzyko, że ich pobyt stanie się nielegalny lub że otrzymają nakaz wyjazdu i powrotu.

¹⁰ Zob. przypis 7.

¹¹ Zob. przypis 9.

¹² Zob. przypis 7 i 8.

¹³ OECD / Unia Europejska, „Settling in 2018: indicators of immigrant integration” [„Osiedlanie się”, wskaźniki integracji imigrantów w 2018 r.],

OECD Publishing, Paryż / Unia Europejska, Bruksela, publikacja dostępna pod adresem: <https://doi.org/10.1787/9789264307216-en>; ostatni dostęp w dniu 24 lipca 2020 r.

3. REAKCJE W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA DOKUMENTAMI POBYTOWYMI PODCZAS PANDEMII COVID-19

Ograniczenia w zakresie organizacji pracy i podróży wynikające z kryzysu związanego z COVID-19 miały wpływ na wszystkie obszary gospodarki i usług publicznych, w tym na usługi imigracyjne. Zamknięcie urzędów publicznych i ograniczenia w podróżowaniu wywarły dalszy wpływ na rozpatrywanie, przedłużanie i ważność tymczasowych zezwoleń na pobyt, dokumentów pobytowych oraz wiz długoterminowych i krótkoterminowych obywateli państw trzecich w UE i Norwegii oraz imigrantów w innych państwach OECD.

W niniejszej sekcji skoncentrowano się na sposobie, w jaki organy imigracyjne w państwach UE i OECD dostosowały swoje przepisy dotyczące składania i przedłużania wniosków o dokumenty pobytowe i wizy długoterminowe oraz przeprowadzania rozpraw odwoławczych, w odpowiedzi na niezbędne ograniczenia wprowadzone z powodu pandemii.

3.1 ŚRODKI AWARYJNE ZWIĄZANE Z ROZPATRYWANIEM DOKUMENTÓW POBYTOWYCH I WIZ

Większość państw członkowskich UE i OECD zgłosiła, że w wyniku pandemii nałożyły **ograniczenia na fizyczne kontakty z interesantami w urzędach publicznych**¹⁴.

W niektórych państwach członkowskich UE wizyty były możliwe jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych¹⁵. Obejmowało to na przykład konieczność odebrania biometrycznego dokumentu pobytowego¹⁶. W miarę ustępowania pandemii kilka państw członkowskich zaczęło stopniowo ponownie otwierać urzędy publiczne i komisariaty policji lub umawiać wizyty¹⁷.

Oprócz zamykania urzędów publicznych szereg państw wprowadziło **ograniczenia w zakresie składania i rozpatrywania** wniosków o wydanie dokumentu pobytowego, tymczasowego zezwolenia na pobyt¹⁸ oraz wniosków o wydanie wizy na pobyt długoterminowy podczas **misji zagranicznych**¹⁹. **Hiszpania** nie zawiesiła formalnie rozpatrywania wniosków wizowych, ale odnotowała praktyczne ograniczenia w wydawaniu wiz.

Kilka państw członkowskich UE poinformowało o ogólnej zasadzie dostępności awaryjnych służb konsularnych lub o **zwolnieniach z obowiązku zawieszenia** wydawania wiz wjazdowych²⁰. Zwolnienia te obejmowały członków

rodzin obywateli; osoby podróżujące z pilnych względów osobistych²¹, osoby podróżujące tranzytem na podstawie dowodu wjazdu do kraju docelowego²²; pracowników służby zdrowia, pracowników naukowych służby zdrowia, ekspertów w dziedzinie opieki nad osobami starszymi; dyplomatów²³, członków organizacji międzynarodowych, funkcjonariuszy policji, zespoły obrony cywilnej, pracowników organizacji humanitarnych w ramach pełnienia funkcji; przewoźników towarów i innych pracowników transportu w niezbędnym zakresie; oraz krewnych obywateli Unii lub osoby uprawnione do korzystania z przepisów dyrektywy UE w sprawie prawa do swobodnego przemieszczania się (2004/38/WE). Jednak od czerwca 2020 r., na skutek poprawy sytuacji epidemiologicznej związanej z COVID-19, kilka państw członkowskich UE zgłosiło, że niektóre ambasady i służby konsularne wznowiają świadczenie usług dla cudzoziemców²⁴.

Pandemia wpłynęła również na **procedury** przyjmowania i rozpatrywania wniosków o wydanie dokumentu pobytowego, zezwolenia na pobyt i wiz w państwach członkowskich UE, przynajmniej na początkowych etapach.

Siedem państw członkowskich UE zgłosiło, że przyjmowało tylko **niektóre kategorie wniosków od migrantów i to w pilnych przypadkach**²⁵. W Irlandii przyjmowano wnioski o wydanie wizy wjazdowej, ale nie rozpatrywano ich; nadal jednak rozpatrywano wnioski dotyczące programów legalnej migracji, zezwoleń na pracę i przedłużeń. Estonia również przyjmowała wnioski, ale zawiesiła ich rozpatrywanie do maja 2020 r.²⁶ Luksemburg zawiesił przyjmowanie wniosków, z wyjątkiem nagłych przypadków, wyłącznie po umówieniu się i w przypadku, gdy dana osoba mogła złożyć wniosek pocztą elektroniczną. Grecja rozpatrywała jedynie oczekujące na rozpatrzenie wnioski o wydanie dokumentu pobytowego złożone przed zamknięciem służb imigracyjnych.

Pozostałe państwa członkowskie UE, Norwegia i Zjednoczone Królestwo **nadal rozpatrywały** wnioski o wydanie dokumentu pobytowego i wizy długoterminowej, jednak niektóre z nich zgłosiły, że faktyczne dokumenty / wizy długoterminowe zasadniczo nie będą wydawane²⁷.

Kilka państw członkowskich UE i OECD wprowadziło okresy **automatycznego przedłużania** dokumentów pobytowych²⁸. Przykładowo Luksemburg nie tylko

¹⁴ W UE: BE, CY, CZ, EL, ES, FI, FR, IE, IT, HR, LT (wymagana wcześniejsza rejestracja), LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK, jak również NO.

¹⁵ Np. BE, CY, CZ, FI, FR, HR, LU, NL, PL, PT, SK.

¹⁶ HR, NL, PL.

¹⁷ CY, CZ, ES, FR, HR, IT, LT, LU, LV, SI, SK, PL oraz NO.

¹⁸ LU nie wydał żadnego tymczasowego zezwolenia na pobyt w pierwszej części okresu ograniczeń w przemieszczaniu się, podczas gdy dokumenty pobytowe wydawano jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych.

¹⁹ W UE: BE, CZ, EE, EL, FI, FR, HR (Chorwacja nie wydaje wiz na pobyt długoterminowy), IE, LT, LV, SI, SK.

²⁰ BE, CZ, EE, ES, FR, HR, IE, LT, LU, SE, SK (Od 12 marca 2020 r. wszystkie słowackie urzędy konsularne za granicą przestały przyjmować wnioski o wizy Schengen, wizy krajowe i dokumenty pobytowe. Jednak urzędy konsularne zawsze były do dyspozycji w przypadkach wymagających odrębnego rozpatrzenia).

²¹ HR.

²² HR.

²³ HU.

²⁴ CZ, IE (rozpatrywanie wniosków o wydanie wizy na pobyt długoterminowy tylko w ograniczonym zakresie), PL, SK.

²⁵ CZ, FR, LU, LV (wnioski o wydanie wizy długoterminowej w związku z podjęciem pracy lub nauki), MT, SI, SK (wnioski rozpatrywano jedynie w przypadku przedłużenia zezwolenia na pobyt czasowy lub przyznania zezwolenia na pobyt stały na czas nieokreślony. Od dnia 1 czerwca 2020 r. ponownie rozpatruje się wszystkie wnioski).

²⁶ Oprócz wyjątkowych okoliczności, a ponadto w dalszym ciągu rozpatrywano wnioski dotyczące zatrudnienia krótkoterminowego.

²⁷ BE, CY, EL, FI, HR, HU, IE, LV, LT, NL, PL oraz NO.

²⁸ W UE: BG, CZ, DE, EL, ES, FR, EL, HR (biometryczne dokumenty

udzielał automatycznego przedłużenia, ale wprowadził również okres wydłużenia (z 3 do 6 miesięcy) w przypadku wydania dokumentu pobytowego²⁹. Kilka państw członkowskich UE i Zjednoczone Królestwo wprowadziło w najpilniejszych przypadkach szczególne środki w zakresie przedłużania w odniesieniu do niektórych podstawowych kategorii w sektorach opieki zdrowotnej lub społecznej³⁰.

W kilku państwach członkowskich UE, Norwegii i Zjednoczonym Królestwie przedłużono również zezwolenia na pobyt, dokumenty pobytowe oraz wizy krótko- i długoterminowe lub na pobyt osób, które nie podlegały obowiązkowi wizowemu, jako **zabezpieczenie zapobiegające** zmianie statusu pobytu legalnych migrantów na status **nielegalny** w wyniku pandemii COVID-19 lub z powodu ograniczeń w podróży³¹. W niektórych przypadkach państwa członkowskie UE zniosły obowiązek opuszczenia terytorium w określonym czasie, jeżeli uniemożliwiały to ograniczenia w podróżowaniu³².

W państwach, w których wnioski były przetwarzane, wymagało to **przejścia na wykorzystanie komunikacji elektronicznej** oraz **przyjmowania zeskanowanych kopii** dokumentacji na poparcie wniosków. Zasadniczo uznawano to za **środek zapobiegający powstaniu luki**, w ramach którego od obywateli państw trzecich wymagano zatwierdzenia wniosku lub nowego zezwolenia udzielonego na późniejszym etapie procedury lub w momencie powrotu usługi do stanu normalnego³³.

Chociaż w dalszym ciągu powszechnie składano nowe wnioski o dokumenty pobytowe i wizy, kilka państw członkowskich UE i Norwegia zaznaczyły, że **zawieszono skuteczne wydawanie takich dokumentów lub wiz**. Częściowo wynikało to z ograniczeń w podróżowaniu i zamknięcia granic. Odnotowano pewne wyjątki względem niezbędnych pracowników, głównie z sektora opieki zdrowotnej i rolnictwa, lub z przyczyn humanitarnych^{34 35}. Finlandia datowała wszystkie dokumenty pobytowe od dnia 14 maja 2020 r., czyli dnia następującego po wygaśnięciu ograniczeń; jednak od dnia 7 maja 2020 r. Finlandia powróciła do normalnej praktyki datowania dokumentów pobytowych od dnia wydania pozytywnej decyzji³⁶.

Kilka państw³⁷ zgłosiło pewne różnice w swoich procedurach dotyczących **wniosków o przedłużenie ważności** dokumentów pobytowych lub wiz długoterminowych w porównaniu z procedurami stosowanymi przy składaniu i podejmowaniu decyzji w

sprawie nowych wniosków. Na przykład w Niderlandach wnioskodawcy mieli możliwość odnowienia dokumentów pobytowych przez internet lub drogą pocztową³⁸. Niemniej w większości państw członkowskich UE i OECD w przypadku przedłużenia stosowano te same metody pracy w zakresie otwierania biur oraz składania i rozpatrywania wniosków.

Większość państw, które udzieliły odpowiedzi, stosowała te ogólne środki w odniesieniu do wszystkich kategorii legalnych migrantów³⁹. Estonia, Irlandia i Norwegia zastosowały pewne wyjątki lub wprowadziły środki tylko w odniesieniu do określonej kategorii. Ponadto szereg państw zastosowało wyjątki w celu dostosowania się do potrzeb rynku pracy, jak wspomniano wcześniej na przykład w sektorze opieki zdrowotnej i rolnictwa, w tym w odniesieniu do pracowników sezonowych⁴⁰.

3.3 ŚRODKI AWARYJNE PODEJMOWANE W PRZYPADKU UTRATY ZAROBKÓW W CELU TYMCZASOWEJ OCHRONY PRZED COFNIĘCIEM DOKUMENTU POBYTOWEGO LUB ZAPEWNIENIA WSPARCIA DOCHODÓW

Państwa członkowskie UE i OECD wdrożyły środki mające na celu wsparcie obywateli państw trzecich, którzy doświadczyli spadku lub utraty zarobków na skutek kryzysu związanego z COVID-19, tymczasowe zabezpieczenie ich przed cofnięciem dokumentu pobytowego lub zapewnienie wsparcia dochodów.

Jeżeli chodzi o **środki tymczasowe**, w sześciu państwach członkowskich UE **nie cofano dokumentów pobytowych** z powodu bezrobocia pracowników lub trudności w prowadzeniu działalności gospodarczej⁴¹. W Słowacji osoby wnioskujące o przedłużenie zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na 2021 r. nie musiały już osiągnąć minimalnego poziomu dochodów/zysku wymaganego w 2020 r. po złożeniu oświadczenia, że poniosły straty w wyniku pandemii. We Włoszech przedłużono ważność dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich do dnia 31 sierpnia 2020 r. W Portugalii ważność dokumentów pobytowych wydłużono do dnia 30 czerwca 2020 r. W Hiszpanii, poza automatycznym przedłużeniem,

pobytowe), HU, IE, IT, LU, MT, PL, PT, SK. Dotyczy to również Zjednoczonego Królestwa (osoby, których wizę przedłużono do 31 maja w ramach poprzedniej polityki, otrzymały automatyczne przedłużenie do 31 lipca).

²⁹ Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich, komunikat prasowy z dnia 24 czerwca 2020 r.

³⁰ CZ, EE, EL (procedura przyspieszona dla pracowników sektora rolnictwa), ES, FI, FR, IT, PL, SI.

³¹ BE, BG, CZ, EE, EL, ES, FR, FI, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK.

³² BE, CZ, EE, FI, HR, LT, LU, NL, PL, SI, SK. W Luksemburgu zawieszono przekazania na podstawie rozporządzenia dublińskiego, a niektórzy obywatele państw trzecich przebywający w areszcie administracyjnym zostali zwolnieni, ponieważ dokonanie przekazania nie było możliwe.

³³ IE, FI

³⁴ EE (w wyjątkowych okolicznościach i ze względów humanitarnych możliwy jest wjazd do Estonii z wydaną wizą), ES, LU.

³⁵ Temat zaspokajania potrzeb rynku pracy i utrzymania napływu legalnych pracowników migrujących w niezbędnych sektorach zostanie szczegółowo omówiony w trzecim informatorze ESM „Informator o

wpływie COVID-19 na obszar migracji”, który ma zostać opublikowany jesienią 2020 r.

³⁶ Ograniczenie to nie miało zastosowania, jeżeli praca miała zasadnicze znaczenie dla „bezpieczeństwa dostaw i funkcjonowania rynku pracy”.

³⁷ W EU: CZ, ES, HY, LU, NL.

³⁸ Praktyka ta nie jest możliwa w przypadkach, gdy potrzebna jest naklejka na paszportcie.

³⁹ BE, BG, CY, CZ, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SI, SK oraz NO. Uwzględnione kategorie: migracja zarobkowa (pracownicy najemni, osoby samozatrudnione, niebieska karta UE, pracownicy sezonowi ICT, pracownicy delegowani) / studenci / naukowcy / łączenie rodzin / inne.

⁴⁰ CZ, EE, EL, ES, FI, FR, IT, MT.

⁴¹ DE, EL, ES, FR, HR, LV (przy rozpatrywaniu wniosku obywatela państwa trzeciego o wydanie lub rejestrację dokumentu pobytowego lub kwestii dotyczącej cofnięcia dokumentu pobytowego obywatelowi państwa trzeciego nie ma zastosowania wymóg ustawy imigracyjnej dotyczący istnienia wystarczających środków finansowych na pobyt w osoby na łotwie ani wymóg prowadzenia aktywnej działalności gospodarczej w 2020 r.).

wprowadzono elastyczność w procedurach przedłużenia. Siedem państw członkowskich UE poinformowało, że nie wprowadziło takich środków⁴². W Luksemburgu organy nie rozpatrywały tej kwestii, ponieważ ich biura zostały zamknięte. W Słowenii nie wprowadzono żadnych zmian do ustawy o cudzoziemcach w związku z tą kwestią. W Belgii nadal obowiązywały wymogi dotyczące dochodów, jednak obywatele państw trzecich mogli korzystać ze wsparcia w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o **wsparcie dochodów**, kilka państw członkowskich UE zgłosiło wsparcie finansowe dla pracowników i przedsiębiorstw⁴³. Były to ogólne programy otwarte dla obywateli własnych, obywateli UE i obywateli państw trzecich. Przedsiębiorcy indywidualni mieszkający w Niderlandach i posiadający wizę na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub dokument pobytowy dla osoby samozatrudnionej mogą ubiegać się o wsparcie⁴⁴, obejmujące zarówno wsparcie dochodów, jak i pożyczkę na kapitał przedsiębiorstwa. W Irlandii obywatele państw trzecich i studenci zagraniczni (na podstawie koncesji na pracę), którzy zostali zwolnieni z powodu COVID-19, mogli ubiegać się o ogólnie dostępną wypłatę zasiłku dla bezrobotnych z powodu pandemii COVID-19 bez naruszania warunków imigracji. We Włoszech ustawa nadzwyczajna z marca 2020 r. przewidywała szeroki zestaw środków mających na celu zaradzenie skutkom gospodarczym COVID-19⁴⁵.

3.4 ŚRODKI ZWIĄZANE Z ELASTYCZNOŚCIĄ PROCEDURALNĄ, W TYM ROZPRAWY ODWOŁAWCZE

Cztery państwa członkowskie UE oraz Norwegia zawiesiły prowadzenie rozpraw z powodu wybuchu pandemii COVID-19, podczas gdy w kilku państwach członkowskich UE i w Zjednoczonym Królestwie

rozprawy odbywały się tylko w pilnych przypadkach lub w określonych sprawach. Wraz z poprawą sytuacji związanej z COVID-19 wznowiono prowadzenie rozpraw przy zastosowaniu odpowiednich środków bezpieczeństwa i wykorzystaniu technologii w możliwie największym stopniu.

Cztery państwa członkowskie UE zawiesiły terminy proceduralne dotyczące odwołań. Na Malcie nie odbywały się posiedzenia Komisji odwoławczej ds. imigracji.

Siedem państw członkowskich UE zgłosiło, że z powodu pandemii nie weszły w życie żadne szczególne środki odnoszące się do procedur odwoławczych lub że nie są dostępne żadne informacje. Irlandia nie podjęła takich środków, ponieważ administracyjne decyzje odwoławcze podejmowane są na podstawie dokumentacji. Podobnie na Łotwie procedury odwoławcze również miały formę pisemną.

Wraz z zamknięciem służb imigracyjnych i ograniczeniami w przemieszczaniu się – co utrudniło migrantom odnawianie wiz, ubieganie się o zmianę statusu lub opuszczenie państwa – wiele państw OECD nienależących do UE zaoferowało migrantom tymczasowe warunki preferencyjne lub możliwość pozostania (przykładowo na różnych warunkach, np. w Chile i Izraelu). Chociaż Korea i Nowa Zelandia nadal wymagają formalnych wniosków, możliwość pozostania zazwyczaj przyznaje się tym, którzy nie mogą wrócić do swojej ojczyzny. Stany Zjednoczone przyznały wyjątkowe przedłużenia posiadaczom niektórych rodzajów wiz.

Ramka 1. Reakcje na pandemię w obszarze legalnej migracji w państwach OECD niebędących członkami UE

W państwach OECD spoza UE przyjęto środki awaryjne na obszar legalnej migracji. Zamknięcie granic krajowych i egzekwowanie ogólnosięciowych zakazów wjazdu skutkowało ograniczeniami w podróżowaniu i zahamowało ponowny wjazd obywateli i posiadaczy zezwoleń. Podczas gdy większość państw zgodziła się na powrót legalnych, stałych mieszkańców, jak również ich małżonków i najbliższych członków rodziny, niektóre państwa, takie jak Kolumbia i Japonia, rozszerzyły ograniczenia nawet na te kategorie osób. Kanada również ograniczyła wjazd osób niebędących członkami rodziny, ale tymczasowo rozszerzyła swoją definicję najbliższej rodziny o rodziców i przybranych rodziców.

Większość państw nadal zezwalała wszystkim posiadaczom ważnych wiz i zezwoleń na pobyt krótkoterminowy na wjazd i ponowny wjazd, np. Australia, Kanada, Chile, Szwajcaria i Stany Zjednoczone; a Izrael nadal akceptował podróże służbowe. Jednak Japonia i Korea cofnęły uprzednio wydane wizy.

Oprócz zwolnień z zakazów podróżowania szereg państw OECD wprowadziło środki mające na celu zorganizowanie pracowników służby zdrowia urodzonych za granicą. Obejmowały one środki na rzecz lekarzy z zagranicznymi tytułami medycznymi posiadających licencję tymczasową (np. w kilku regionach Kanady i Stanów Zjednoczonych), ułatwienie ich rekrutacji (np. w Chile) lub ograniczenie wymogów w zakresie szkolenia, aby mogli wykonywać zawód (np. w kilku stanach w Stanach Zjednoczonych).

Złagodzone niektóre ograniczenia w zakresie zatrudnienia, aby umożliwić migrantom stawienie czoła wyzwaniom związanym z pandemią. W Australii i Kanadzie zniesiono maksymalną liczbę godzin, jakie mogą przepracować studenci będący posiadaczami wiz tymczasowych.

Australia rozluźniła również przepisy dotyczące zmiany pracodawcy, redukcji godzin pracy lub pracy za niższą płacę, jeżeli zmiana warunków zatrudnienia miała związek z pandemią COVID-19. Stany Zjednoczone wprowadziły tymczasowe zmiany w polityce dotyczącej wymogu pracy w pełnym wymiarze godzin dla zagranicznych absolwentów studiów medycznych posiadających wizę H-1B.

Źródło: OECD

⁴² BG, EE, FI, FR, HU, PL, SE.

⁴³ BE, CY, CZ, EE, ES, FR, HR, IE, IT, LT, MT, PT, SE, SI, SK oraz NO.

⁴⁴ Tymczasowy środek przejściowy dla osób samozatrudnionych (TOZO). Podobny środek obowiązuje w Luksemburgu.

⁴⁵ Dodatek w wysokości 600 euro na wsparcie pracowników; bon na opiekę nad dzieckiem w wysokości 600 euro na gospodarstwo domowe z dziećmi poniżej 12 roku życia; płatny urlop za godziny nadliczbowe w wymiarze 15 dni dla wszystkich pracowników.

4. REAKCJE W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA SKUTKAMI BEZROBOCIA WŚRÓD MIGRANTÓW Z POWODU COVID-19

Z powodu pandemii COVID-19 gospodarki UE i OECD zaczęły się kurczyć, ponieważ przedsiębiorstwa w wielu sektorach musiały tymczasowo zawiesić lub znacznie ograniczyć swoją działalność oraz godziny pracy swoich pracowników lub były zmuszone do przeprowadzenia zwolnień⁴⁶. Zarówno pracownicy będący imigrantami, jak i urodzeni w danym państwie, cierpią z powodu skutków gospodarczych pandemii, ponieważ być może stracili pracę, jednak pracownicy będący imigrantami bez stałego miejsca zamieszkania (średnio około połowa obywateli państw trzecich mieszkających w UE) dodatkowo mogą stać w obliczu konieczności powrotu do państwa pochodzenia, które również mogło zostać dotknięte skutkami pandemii.

W niniejszej sekcji skoncentrowano się na **reakcjach w zakresie pracowników będących obywatelami państw trzecich, którzy stracili pracę lub doświadczyli utraty dochodów** w związku z gospodarczymi skutkami pandemii.

Przeanalizowano w niej, jak państwa UE i OECD radziły sobie z tego typu sytuacjami i jakie były bezpośrednie konsekwencje dla tych pracowników, których dokument pobytowy był bezpośrednio związany z ich zatrudnieniem lub poziomem dochodów. Ponadto zbadano, czy w poszczególnych państwach nastąpił wzrost liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, spowodowany utratą zatrudnienia lub wycofaniem dokumentów pobytowych na skutek COVID-19.

4.1 KONSEKWENCJE (ZASOWEJ) UTRATY PRACY DLA OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH

W większości państw członkowskich UE i OECD nie wprowadzono żadnych zmian w przepisach regulujących wycofywanie dokumentów pobytowych z powodu utraty zatrudnienia podczas kryzysu wywołanego pandemią. Niektóre państwa członkowskie były jednak bardziej elastyczne w stosowaniu tych ogólnych zasad.

W **większości państw członkowskich UE**⁴⁷ i w Norwegii (tymczasowa) utrata pracy przez pracownika będącego obywatelem państwa trzeciego w kontekście COVID-19 **nie prowadziła do natychmiastowego wycofania jego dokumentu pobytowego**. Większość z tych państw zezwoliła na kontynuowanie ważności dokumentu pobytowego do czasu jego wygaśnięcia⁴⁸ lub przez określony czas⁴⁹, aby umożliwić obywatelowi państwa trzeciego znalezienie nowej pracy.

Okres, w którym pracownik migrujący może znaleźć

nową pracę, został wydłużony z powodu kryzysu na Cyprze (o sześć miesięcy) i w Słowacji (do końca okresu pandemii). W czterech państwach członkowskich UE odnowienie dokumentu pobytowego było powiązane z uprawnieniem do świadczeń dla bezrobotnych⁵⁰ lub krajowego ubezpieczenia zdrowotnego⁵¹. W Irlandii ważność dokumentów pobytowych obywateli państw trzecich zwolnionych w czasie kryzysu, które miały wygasnąć między dniem 20 marca a 20 maja 2020 r. oraz między dniem 20 maja a 20 lipca 2020 r., została automatycznie przedłużona o dwa miesiące na tej samej podstawie i na tych samych warunkach, co obecnie posiadane dokumenty. We Włoszech ważność dokumentów pobytowych wydawanych w związku z potencjalnym zatrudnieniem przedłużono do dnia 31 sierpnia 2020 r. W Finlandii dokument pobytowy pozostawał ważny przez czas trwania zwolnienia. Przedłużenie ważności dokumentu mogło nastąpić pod warunkiem, że pracownik miał zapewnione środki utrzymania w czasie, kiedy wcześniejszy dokument zachowywał ważność.

W pięciu państwach członkowskich procedura cofnięcia dokumentu była wszczynana w momencie utraty zatrudnienia przez obywateli państw trzecich⁵². Taka sytuacja miała miejsce na Malcie, jednak od 9 marca 2020 r. obywatele państw trzecich zwolnieni z pracy ze względu na kryzys mogli korzystać ze specjalnej usługi w ramach służby zatrudnienia „Jobsplus”, aby znaleźć alternatywne zatrudnienie. W Chorwacji, w praktyce, jeżeli obywatel państwa trzeciego mógł znaleźć inne zatrudnienie w trakcie procedury wycofywania dokumentu, można było złożyć nowy wniosek o zezwolenie na pobyt czasowy i pracę u nowego pracodawcy. W Zjednoczonym Królestwie obywatel państwa trzeciego byłby zmuszony do wyjazdu natychmiast po zniesieniu zakazu podróżowania.

4.2 ODNAWIANIE DOKUMENTÓW W PRZYPADKU UTRATY ZATRUDNIENIA Z POWODU KRYZYSU ZWIĄZANEGO Z COVID-19

Jeżeli chodzi o odnawianie dokumentów pobytowych obywateli państw trzecich, którzy stracili pracę z powodu kryzysu związanego z COVID-19, siedem z państw członkowskich UE, które udzieliły odpowiedzi, omówiło konsekwencje tego zjawiska⁵³.

W Belgii dni tymczasowego bezrobocia z powodu pandemii COVID-19 **uznano za dni robocze**, a nieosiągnięcie przez obywateli państw trzecich

⁴⁶ Zgodnie z majową prognozą wydaną przez Komisję Europejską, zob. „European Economic forecast: Spring 2020”, dokument instytucjonalny, maj 2020 r., publikacja dostępna pod adresem: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip125_en.pdf; ostatni dostęp w dniu 23 lipca 2020 r.

⁴⁷ BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT (tylko dla niektórych kategorii migrantów), LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK oraz NO.

⁴⁸ ES, IT, NO (wyspecjalizowani pracownicy).

⁴⁹ CY, NL, SE, SK.

⁵⁰ ES, FR, LU, PT, SI.

⁵¹ EL.

⁵² BG, HR, HU, LT, MT.

⁵³ BE, DE, ES, FI, FR, IE, PL.

minimalnych progów wynagrodzenia z powodu okresu bezrobocia nie miało wpływu na ich zezwolenie na pracę i pobyt na terytorium państwa. Obywatele państw trzecich, którzy nie mogli opuścić państwa z powodu „siły wyższej”, otrzymali od urzędu imigracyjnego krótkoterminowe zezwolenie na pobyt, ważne przez 90 dni, na podstawie którego mogli ubiegać się o krótkoterminowe zezwolenie na pracę na szczeblu regionalnym, pod warunkiem że okres ten był również objęty umową o pracę.

Pięć państw członkowskich zdecydowało się przedłużyć dokumenty⁵⁴. Francja zastosowała przedłużenie o 180 dni ważności w odniesieniu do wiz długoterminowych, dokumentów pobytowych, zezwoleń na pobyt czasowy, potwierdzeń odbioru dokumentów pobytowych, których ważność wygasła między dniem 16 marca a 15 maja 2020 r., na tych samych zasadach i warunkach. Portugalia postąpiła podobnie, uznając za ważne do czerwca 2020 r. wszystkie dokumenty (np. dowody tożsamości, prawa jazdy, wize, dokumenty pobytowe), których ważność wygasła z dniem 24 lutego. Irlandia automatycznie przedłużyła o dwa miesiące ważność wszystkich dokumentów pobytowych, które wygasły między 20 marca a 20 lipca 2020 r., na tej samej podstawie i na tych samych warunkach, co obecnie posiadane dokumenty. Luksemburg przedłużył okres ważności wszystkich dokumentów pobytowych, które wygasły po dniu 1 marca 2020 r., do dnia 31 sierpnia 2020 r. We Włoszech ustawą nadzwyczajną przedłużono do dnia 31 sierpnia 2020 r. ważność wszystkich certyfikatów, zaświadczeń, zezwoleń, koncesji, upoważnień i aktów uprawniających, które wygasły w okresie od 31 stycznia do 15 kwietnia 2020 r. W Polsce nowe ustawodawstwo przewidywało wydłużenie okresów ważności zezwoleń na pobyt czasowy oraz kart pobytu wygasających w okresie zagrożenia epidemią na okres do 30 dni po odwołaniu stanu wyjątkowego.

W Niemczech właściwe organy mogły skorzystać z marginesu uznaniowości, aby nie skrócić okresu ważności dokumentu pobytowego w przypadkach, gdy obywatele państw trzecich stracili pracę z powodu kryzysu związanego z COVID-19.

Hiszpania poinformowała, że oprócz automatycznego przedłużania ważności dokumentów pobytowych (i innych zezwoleń) zatwierdzono szereg środków dotyczących większej elastyczności w przedłużaniu ważności dokumentów pobytowych. W Finlandii władze oceniały, czy osoba ubiegająca się o przedłużenie dokumentu posiadała wystarczające **środki utrzymania**; jeżeli wydawało się mało prawdopodobne, że dana osoba będzie mogła uzyskać nową umowę o pracę z powodu kryzysu wywołanego COVID-19, również mało prawdopodobne było, by osoba ta mogła uzyskać przedłużenie pozwolenia na pobyt.

Pozostałe państwa członkowskie UE nie dostosowały swoich procedur przedłużania dokumentów pobytowych

z powodu pandemii. Można je podzielić na trzy kategorie:

- państwa członkowskie, które nie zezwoliły na przedłużenie ważności dokumentu pobytowego w przypadku utraty zatrudnienia przez obywatela państwa trzeciego⁵⁵. Osiem państw członkowskich⁵⁶ zapewniło jednak obywatelom państw trzecich możliwość zmiany dokumentu pobytowego w przypadku znalezienia nowej pracy;

- państwa członkowskie, które zezwoliły obywatelom państw trzecich na przedłużenie dokumentu pobytowego w przypadku utraty pracy⁵⁷;

- państwa członkowskie, które zezwoliły na przedłużenie dokumentu pobytowego, jeżeli dana osoba posiadała pewne środki utrzymania w okresie ważności poprzedniego dokumentu pobytowego⁵⁸.

Poza Europą automatyczne przedłużanie ważności tymczasowych zezwoleń na pracę lub naukę odnotowano w Kanadzie, Chile, Izraelu i Nowej Zelandii, podczas gdy inne państwa, takie jak Australia lub Stany Zjednoczone, nadal wymagały składania wniosków i przetwarzały je.

4.3 OBYWATELE PAŃSTW TRZECICH DOŚWIADCZAJĄCY SPADKU LUB UTRATY DOCHODÓW Z POWODU KRYZYSU ZWIĄZANEGO Z COVID-19

Aby przyznać lub przedłużyć ważność dokumentu pobytowego, **posiadanie wystarczających środków utrzymania** pozostaje warunkiem *sine-qua-non* przyznania lub przedłużenia jakiegokolwiek rodzaju dokumentu pobytowego (aby uniknąć sytuacji, w której obywatel państwa trzeciego stanie się obciążeniem dla systemu zabezpieczenia społecznego)⁵⁹.

W tym względzie wskazano na dwa podejścia stosowane przez państwa członkowskie UE:

- stosowanie treści przepisów bez elastyczności⁶⁰; lub

- elastyczne i łagodniejsze podejście, uwzględniające okoliczności⁶¹. Przykładowo w Chorwacji nie wszczęto procedur wycofywania przeciwko obywatelom państw trzecich, którzy doświadczyli spadku lub utraty dochodu z powodu COVID-19. Podobnie w Hiszpanii, Francji, Niemczech i na Łotwie władze wydały instrukcje i zalecenia mające na celu zapobieganie wszelkim odmowom lub wycofywaniu dokumentów

powodu tymczasowego środka nadzwyczajnego zapewnionego przez rząd pracodawcy mogą uzyskać wsparcie finansowe, aby nadal wypłacać swoim pracownikom wynagrodzenia, co zapobiega rozwiązywaniu umów o pracę), PT (w Portugalii wszystkie środki (przedłużenie ważności dokumentów; zmiana harmonogramu spotkań na miejscu; oraz uproszczone procedury przedłużania) określono ustawowo, a służby imigracyjne i graniczne działały w całkowitej zgodności; nie było potrzeby uznaniowej elastyczności, ponieważ elastyczność wynikała z prawa), SE, SI.

⁶¹ BE, CY, CZ, DE, EE, ES, FR, HR, IE, IT, LU (ustawa imigracyjna nie została znowelizowana, dlatego przedłużenie jest możliwe przy korzystaniu z zasiłków dla bezrobotnych), LV, MT, PT, SK i UK.

⁵⁴ FR, IE, IT, PL, PT.

⁵⁵ BG, EE, HR, HU, LT, LV, MT, NL, SK.

⁵⁶ BG, EE, HR, HU, LT, MT, NL, SK.

⁵⁷ BE, CY, EL (tylko jeżeli posiadacz ma ważne krajowe ubezpieczenie zdrowotne), ES, FR, IT, LU, SE.

⁵⁸ FI, PT.

⁵⁹ Dyrektywa Rady 2003/109/WE dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi. Dostępna pod adresem: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:02003L0109-20110520&qid=1472219910415&from=PL>

⁶⁰ BG, FI, NL (elastyczność w Niderlandach funkcjonuje w inny sposób; z

pobytowych ze względu na trudności gospodarcze.

4.4 ZASIŁEK DLA BEZROBOTNYCH: DOSTĘP I OKRES OTRZYMYWANIA

W wyniku kryzysu związanego z COVID-19 wszystkie państwa członkowskie UE (z wyjątkiem Szwecji) wprowadziły „lockdown”, czyli zamknięcie gospodarki i ograniczenia w poruszaniu się, zamrażając do odwołania lub w znacznym stopniu ograniczając dostęp do usług administracji publicznej. Wynikiem zastosowania podejścia polegającego na zamknięciu gospodarki i wprowadzeniu ograniczeń w poruszaniu się był wzrost poziomu bezrobocia (czasowego lub trwałego) wśród pracowników krajowych. Sytuacja ta spowodowała, że osiem państw członkowskich wprowadziło zmiany w odniesieniu do **warunków dostępu do zasiłku dla bezrobotnych lub okresu jego otrzymywania**⁶².

Przykładowo Belgia uzzględniła pandemię COVID-19 w swoim systemie „tymczasowego bezrobocia z powodu siły wyższej”. W ramach tego systemu zatrudnieni pracownicy nie muszą spełniać wymogów dotyczących dopuszczalności, a tym samym nie muszą udowadniać, że przepracowali wystarczającą liczbę dni jako zatrudnieni pracownicy.

Francja wprowadziła zmiany do systemu bezrobocia częściowego mającego zastosowanie do pracowników przedsiębiorstw, które musiały ograniczyć lub zawiesić działalność z powodu zamknięcia.

Estonia i Niderlandy (podobnie jak inne państwa członkowskie) udzieliły pracodawcom wsparcia finansowego, aby zapobiec rozwiązywaniu umów o pracę.

W niektórych przypadkach Niemcy przedłużyły okres obowiązywania uprawnień o trzy dodatkowe miesiące.

Z kolei w Hiszpanii obywatele państw trzecich korzystali ze wszystkich środków, jakie wdrożył rząd w celu ochrony obywateli przed kryzysem związanym z COVID-19. Ponadto zawieszono minimalny czas pracy wymagany do uzyskania prawa do świadczeń dla bezrobotnych – 360 dni roboczych w ciągu ostatnich 6 lat.

Pozostałe państwa członkowskie, które przedstawiły odpowiedzi, oraz Zjednoczone Królestwo nie wprowadziły zmian ani w odniesieniu do okresu obowiązywania świadczeń, ani w odniesieniu do dostępu do tych świadczeń⁶³.

4.5 WZROST LICZBY WNIOSKÓW O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ W WYNIKU UTRATY ZATRUDNIENIA LUB WYCOFANIA DOKUMENTÓW POBYTOWYCH

Państwa członkowskie UE, Norwegia i Zjednoczone Królestwo nie zgłosiły wzrostu liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w związku z utratą zatrudnienia lub wycofaniem dokumentów pobytowych⁶⁴; w trzech państwach członkowskich takie informacje nie były dostępne⁶⁵, natomiast dwa państwa członkowskie nie były w stanie udzielić ostatecznej odpowiedzi, czy takie wnioski były wynikiem utraty zatrudnienia czy wycofania dokumentów pobytowych w związku z pandemią COVID-19⁶⁶.

5. DOSTĘP DO INFORMACJI DLA OBYWAELI PAŃSTW TRZECICH

Po wybuchu pandemii COVID-19 zapewnienie **dostępu do informacji** związanych z pandemią i jej wpływem na odpowiednie usługi publiczne nabrał priorytetowego znaczenia⁶⁷. W tej sekcji przeanalizowano, w jaki sposób państwa zapewniły w szczególności obywatelom państw trzecich dostęp do informacji publicznych, zwłaszcza jeżeli chodzi o dostęp do usług medycznych, informacje o uprawnieniach imigracyjnych i zmianach w sposobie dostępu do tych uprawnień ze względu na ograniczenia związane z pandemią COVID-19.

5.1 INFORMACJE NA TEMAT USŁUG MEDYCZNYCH DOSTĘPNYCH W CZASIE KRYZYSU W DZIEDZINIE

ZDROWIA PUBLICZNEGO

Państwa członkowskie UE i OECD korzystały z szeregu kanałów informacyjnych na potrzeby informowania opinii publicznej o pandemii i środkach ochrony zdrowia publicznego wdrażanych, by jej przeciwdziałać (zob. również załącznik 1)⁶⁸. Wszystkie państwa członkowskie, które udzieliły odpowiedzi, Norwegia i Zjednoczone Królestwo zgłosiły, że udostępniały informacje dotyczące zdrowia publicznego za pośrednictwem stron/portali internetowych organów krajowych. Dziesięć państw członkowskich stworzyło specjalną stronę internetową przeznaczoną dla ogółu społeczeństwa, w tym również dla obywateli państw trzecich⁶⁹. Do typowych kanałów informacyjnych można zaliczyć telewizję/radio⁷⁰, konferencje prasowe⁷¹, drukowane ulotki i plakaty⁷².

⁶² BE, DE, EE, ES, FR, NL, SE, SK.

⁶³ CZ, EE, EL, FI, HR, HU, IT, LT, LU, LV, PL, PT, SI.

⁶⁴ BE, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, HR, HU, LT, LU, LV, PL, PT, SE, SI, SK oraz NO.

⁶⁵ BG, FR.

⁶⁶ IT, NL.

⁶⁷ Zob. także przykład działań wspólnotowych opisanych na stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej informacjom o integracji imigrantów i dobrym praktykom, dostępnej pod adresem: [https://ec.europa.eu/migrant-integration/news/covid-19s-impact-on-](https://ec.europa.eu/migrant-integration/news/covid-19s-impact-on-migrant-communities)

migrant-communities; ostatni dostęp w dniu 23 lipca 2020 r.

⁶⁸ Zachęcamy również do zapoznania się z praktykami zgłoszonymi przez europejską sieć integracji na stronie internetowej Komisji Europejskiej, dostępnej pod adresem: <https://ec.europa.eu/migrant-integration/news/ein-members-share-how-national-authorities-are-reaching-out-to-migrant-communities-about-covid-19>; ostatni dostęp w dniu 23 lipca 2020 r.

⁶⁹ BE, CZ, EE, FR, HR, LT, LU, LV, PT, SK.

⁷⁰ BE, CZ, EE, ES, FR, HR, IT, LV, PT, SK oraz UK.

⁷¹ LU, IE.

⁷² BE, BG, CY, CZ, EE, ES, FR, HU, IE, IT, LU, LV, PL, PT, SE.

media społecznościowe⁷³ i ukierunkowane kampanie w mediach społecznościowych⁷⁴ mające na celu zapewnienie informacji o objawach COVID-19, środkach zapobiegawczych, poradach zdrowotnych i ogólnym dostępie do usług medycznych. Kilka państw członkowskich zgłosiło utworzenie krajowych infolinii do spraw związanych z COVID-19⁷⁵. Włochy utworzyły również regionalne infolinie.

Wszystkie państwa członkowskie UE i OECD zapewniały również informacje w szczególności przeznaczone dla obywateli państw trzecich poprzez szereg działań. Na przykład władze niemieckie i portugalskie zaangażowały istniejące sieci w celu dotarcia do obywateli państw trzecich, podczas gdy organizacje pozarządowe odegrały ważną rolę w dostarczaniu informacji na Cyprze, w Republice Czeskiej i Norwegii. Dokładniej rzecz biorąc, na Cyprze i w Republice Czeskiej organizacje pozarządowe wspierały rozpowszechnianie informacji wśród obywateli państw trzecich za pomocą swoich własnych kanałów. W Norwegii ponad 100 organizacji pozarządowych (zajmujących się głównie kwestiami migracyjnymi) otrzymało fundusze na udostępnianie informacji o pandemii migrantom i ich społecznościom za pośrednictwem istniejących kanałów komunikacyjnych oraz na dostarczenie informacji m.in. o sposobach rozprzestrzeniania się koronawirusa, szczegółach dotyczących grup wysokiego ryzyka, kiedy i jak należy skontaktować się z lekarzem, jak uzyskać pomoc medyczną w domu. Przed wprowadzeniem zamknięcia gospodarki i ograniczeń w przemieszczaniu się Malta zorganizowała wykład na temat poziomu świadomości i zapobiegania COVID-19, który wygłoszono specjalnie dla arabskojęzycznych kobiet.

Ponadto w niektórych państwach członkowskich migranci mogli uzyskać odpowiednie informacje osobiście (od władz migracyjnych), pocztą elektroniczną lub telefonicznie⁷⁶. W Polsce w Komendzie Głównej Straży Granicznej powołano specjalny zespół, który udzielał obywatelom państw trzecich informacji dotyczących sytuacji epidemiologicznej telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

5.2 INFORMACJE O UPRAWNIENIACH IMIGRANTÓW

Obywatele państw trzecich we wszystkich państwach członkowskich UE, Norwegii i Zjednoczonym Królestwie mieli możliwość uzyskiwania informacji na temat przysługujących im praw (np. w zakresie przedłużenia

ważności dokumentów pobytowych) na stronach internetowych właściwych organów krajowych lub dedykowanych stronach internetowych. Ponadto większość państw członkowskich UE udostępniła informacje na temat zmian w zakresie uprawnień migrantów i dostępu do tych uprawnień za pośrednictwem swoich kont w mediach społecznościowych⁷⁷, tradycyjnych kanałów medialnych (telewizja, radio, prasa)⁷⁸, infolinii⁷⁹, bądź też za pośrednictwem innych pakietów informacyjnych lub materiałów drukowanych⁸⁰. W trzech państwach członkowskich i Norwegii zaangażowano również organizacje pozarządowe i partnerskie na potrzeby dotarcia do migrantów i udostępniania informacji organów⁸¹. Dotyczy to również innych państw OECD.

W Irlandii Departament Biznesu, Przedsiębiorczości i Innowacji opublikował plan awaryjny (regularnie aktualizowany i publicznie dostępny) w odniesieniu do systemu zezwoleń na zatrudnienie, w ramach którego nakreślił ustalenia mające na celu zapewnienie dalszego funkcjonowania systemu przez czas trwania kryzysu związanego z COVID-19. Ponadto na stronie internetowej służb imigracyjnych Departamentu Sprawiedliwości i Równości stale aktualizowano i udostępniano dokument zawierający często zadawane pytania w odniesieniu do wszystkich aspektów imigracji. W Słowacji oraz w niektórych organizacjach pozarządowych centrum informacyjne ds. migracji IOM zorganizowało seminarium internetowe w celu przedstawienia informacji na temat istotnych kwestii i zmian w przepisach dotyczących pobytu cudzoziemców w Republice Słowackiej. Zarejestrowanych wnioskodawców w Czechach poinformowano pocztą elektroniczną o ewentualnych zmianach w procesie składania wniosków z powodu pandemii. Ponadto w Czechach utworzono specjalną infolinię dotyczącą uprawnień.

5.3 DOSTARCZANIE INFORMACJI WIELOJĘZCZNYCH

Wszystkie państwa UE i Norwegia udostępniały wielojęzyczne informacje o dostępie do usług medycznych w przypadku (podejrzenia) zakażenia koronawirusem wywołującym COVID-19 oraz ogólne informacje w dziedzinie zdrowia publicznego, jak również informacje o (potencjalnych) zmianach w zakresie uprawnień imigracyjnych i sposobach dostępu do tych uprawnień. W większości przypadków dostępne informacje zostały przetłumaczone na język angielski i wiele innych języków.

nielegalni migranci mieli dostęp w czasie pandemii, a także podejścia stosowane w celu zapewnienia **dostępu do informacji**.

W ponad połowie państw członkowskich UE i OECD,

6. DOSTĘP DO OPIEKI ZDROWOTNEJ W NAGŁYCH WYPADKACH, ZWŁASZCZA DLA NIELEGALNYCH MIGRANTÓW

Zakres niniejszego informatora obejmuje legalnych migrantów; w tej części pokrótce omówiono jednak kwestie związane ze **świadczaniem zdrowotnymi w nagłych wypadkach w związku z COVID-19, do których**

⁷³ BE, BG, CZ, CY, DE, EE, IE, ES, FR, IT, LU, PT, SI, SK oraz UK.

⁷⁴ CY, ES, FR, IT, LV, MT, PT, SI oraz UK.

⁷⁵ BE, BG, CZ, EE, FR, IT, LT, LU, SE, SK.

⁷⁶ EE, HU, LT, LV, PL, PT, SE.

⁷⁷ CY, CZ, EE, ES, FI, IE, LU, LV, MT, PT, SE oraz NO.

⁷⁸ BG, LU, LV, MT.

⁷⁹ BG, HR, LU.

⁸⁰ BE (dla osób ubiegających się o azyl przebywających w sieci recepcyjnej), EE, LU, PT, SK.

⁸¹ BE, CY, CZ, EE, ES, FI, FR, HR, IE, IT, LU (w przypadku leczenia związanego z COVID-19), LV, MT, PL, PT, SE, SI, SK.

które przekazały odpowiedzi, oraz w Zjednoczonym Królestwie migranci przebywający nielegalnie mieli dostęp do wszystkich świadczeń zdrowotnych i leczenia w nagłych wypadkach w związku z COVID-19⁸². Niektóre z tych państw zgłosiły, że świadczenia te były bezpłatne (ich koszty były zwracane lub pokrywane przez państwo)⁸³. Na Łotwie i w Estonii oferowano również konsultacje medyczne przez telefon.

Migranci przebywający nielegalnie w Czechach, na Węgrzech i w Portugalii⁸⁴ mieli dostęp do wszystkich świadczeń opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach na takich samych warunkach jak obywatele, jednak osoby nieposiadające ubezpieczenia musiały pokrywać ich koszty. W Niemczech nielegalni migranci wykluczeni z ustawowego ubezpieczenia zdrowotnego mieli prawo do korzystania ze świadczeń zdrowotnych zgodnie z ustawą o świadczeniach dla osób ubiegających się o azyl. Ponadto w Niemczech i Belgii organizacje społeczeństwa obywatelskiego również zapewniały nielegalnym migrantom i osobom nieposiadającym ubezpieczenia zdrowotnego dostęp do systemu opieki medycznej. Norwegia zgłosiła podobne podejście: placówki zdrowia, w których personel medyczny pracował na zasadzie wolontariatu, zapewniały nielegalnie przebywającym migrantom podstawową opiekę medyczną i bezpłatne leki.

Niektóre państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo udzieliły **informacji** na temat dostępu do podstawowych usług zdrowotnych (w nagłych wypadkach) za pośrednictwem **stron** i portali internetowych swoich organów krajowych, na których dostępne były wszelkie informacje związane z COVID-19⁸⁵. Informacje te, jak również informacje udostępniane za pośrednictwem **kanałów w mediach społecznościowych, nie były skierowane konkretnie do nielegalnych migrantów**, lecz do wszystkich mieszkańców. W Irlandii w opublikowanej na stronie internetowej służb imigracyjnych Departamentu Sprawiedliwości i Równości broszurze zawierającej najczęściej zadawane pytania na temat

COVID-19 podkreślono jednak, że **statusu nielegalnego pobytu nie należy traktować jako zapory** uniemożliwiającej dostęp do podstawowych usług zdrowotnych związanych z COVID-19. W Luksemburgu organizacje społeczeństwa obywatelskiego odegrały ważną rolę w informowaniu obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie.

Praktycznie wszystkie państwa UE i OECD oferowały dostęp do leczenia w przypadku zachorowań na COVID-19 dla migrantów wszystkich kategorii, jednak w kilku państwach w przypadku niektórych kategorii migrantów leczenie mogło podlegać opłatom.

Kilka państw zapewniło dostęp do bezpłatnych świadczeń opieki zdrowotnej nielegalnie przebywającym imigrantom – nawet tym, którzy nie są ubezpieczeni w publicznym systemie opieki zdrowotnej – jeżeli zarazili się COVID-19, a niektóre z nich pokrywają wszystkie koszty związane z rozpoznaniem i leczeniem COVID-19. Były to między innymi Chile, Kolumbia, Izrael, Korea, Meksyk i Szwajcaria. Korea zapewniła wszystkim osobom, w tym nielegalnym migrantom, dostęp do badań w kierunku zachorowania na COVID-19, a opłaty za badania i leczenie są takie same jak w przypadku obywateli. Ponadto w styczniu 2020 r. rząd zawiesił wymóg, aby placówki medyczne zgłaszały nielegalnych migrantów do urzędu imigracyjnego.

W kilku pozaeuropejskich państwach OECD decyzje dotyczące dostępu nielegalnych migrantów do świadczeń opieki zdrowotnej i powiązanych kosztów podejmowane są przez władze na szczeblu niższym niż centralny.

W Australii stany Wiktorii, Nowa Południowa Walia i Australia Zachodnia zwolniły pacjentów migrujących niekwalifikujących się do Medicare z opłat związanych z diagnozą i leczeniem COVID-19. Rządy prowincji i terytoriów Kanady wprowadziły szczególne przepisy mające na celu zapewnienie wszystkim mieszkańcom dostępu do badań i leczenia COVID-19.

Ponadto, podobnie jak w Europie, kilka pozaeuropejskich państw OECD przyjęło środki mające na celu rozszerzenie dostępu migrantów do ochrony społecznej. Australia przyjęła nowy program reagowania na pandemię, który objął również migrantów, zwłaszcza tych, którzy posiadają dokument pobytowy lub czasową wizę pracowniczą. Rząd federalny zapewnił posiadaczom wiz tymczasowych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej z powodu COVID-19, dostęp do świadczeń społecznych.

Niektóre państwa i samorządy terytorialne objęły nielegalnych migrantów swoimi działaniami w zakresie zatrudnienia i polityki społecznej w związku z COVID-19. W Stanach Zjednoczonych Kalifornia zapewniła specjalne płatności gotówkowe na rzecz nielegalnych migrantów dotkniętych pandemią, którzy zostali wykluczeni z pakietu stymulacyjnego w związku z pandemią. Niektóre regiony rozszerzyły również dostęp do środków ochrony społecznej na imigrantów, jak to miało miejsce w Szwajcarii.

Ramka 2. Nowe środki dotyczące dostępu migrantów do informacji, opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach i ochrony społecznej w państwach OECD spoza Europy, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie

Wiele państw OECD spoza Unii Europejskiej wraz z Norwegią podjęło starania na rzecz zapewnienia imigrantom dostępu do informacji dotyczących kryzysu zdrowotnego, ale także dostępu do specjalnych programów realizowanych w czasie tego kryzysu lub dostosowanych do kontekstu. Oprócz europejskich państw OECD Australia, Kanada, Japonia, Korea, Nowa Zelandia, Szwajcaria i Stany Zjednoczone przykładowo udostępniały wielojęzyczne informacje o COVID-19. Kanada zapewniała dostępne w wielu językach oficjalne zasoby pomagające zrozumieć COVID-19 na stronie internetowej Agencji Zdrowia Publicznego Kanady (PHAC).

Źródło: OECD.

⁸² BE, CY, CZ, EE, ES, FI, FR, HR, IE, IT, LT, LU (w przypadku leczenia związanego z COVID-19), LV, MT, PL, PT, SE, SI, SK.

⁸³ BE, EE, EL, ES, FI, LT, LU, PL, SK.

⁸⁴ Dostęp do takich świadczeń podlega standardowym opłatom, z

ZAŁĄCZNIK

Tabela 1: W jaki sposób obywatele państw trzecich i członkowie ich rodzin zostali poinformowani o (potencjalnych) zmianach w zakresie ich uprawnień imigracyjnych oraz (potencjalnych) zmianach w dostępie do tych uprawnień?

	STRONA INTERNETOWA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW LUB PORTALE POŚWIĘCONE COVID-19	INFOLINIA – INFORMACJE O UPRAWNIENIACH	ULOTKI/PLAKATY (pakiety informacyjne)	MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE	TELEWIZJA/RADIO (PRASA)	ROLA ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH I PARTNERSKICH W DOSTARCZANIU INFORMACJI	OSOBIŚCIE	ZA POŚREDNICTWEM POCZTY ELEKTRONICZNEJ LUB KONSULTACJI TELEFONICZNYCH	INNE
BE	X		X (dla osób ubiegających się o azyl przebywających w sieci recepcyjnej)						
BG	X		X		X				
CY	X			X		X		X	
CZ	X	X	X	X	X	X	X	X poinformowane zarejestrowane osoby	
DE	X			X		X			
EE	X	X	X	X		X		X	
ES	X			X		X			
FI	X			X					
FR	X		X	X	X	X			
HR	X						X	X	
HU	X						X	X	
IE	X			X				X poinformowani wnioskodawcy	X
IT	X								
LT	X							X	
LU	X		X	X	X	X		X	
LV	X			X	X			X	
MT	X			X	X				
PL	X	X						X	
PT	X	X	X	X		X		X	
SE	X			X				X	
SI	X					X		X	
SK	X		X			X		X	X webinarium
NO	X			X		X			
UK	X		X	X	X	X			

Źródło: Krajowe punkty kontaktowe ESM

Tabela 2: W jaki sposób obywatele państw trzecich i członków ich rodzin zostali poinformowani o dostępie do usług medycznych w przypadku (podejrzenia) zakażenia koronawirusem wywołującym COVID-19 oraz w jaki sposób otrzymali ogólne informacje dotyczące zdrowia publicznego w odniesieniu do COVID-19?

X informacje dla wszystkich obywateli, również obywateli państw trzecich

XX informacje dla obywateli państw trzecich

	STRONA INTERNETOWA ORGANU KRAJOWEGO (MINISTERSTWA ZDROWIA) LUB OGÓLNA STRONA KRAJOWA	ORGANY MIGRACYJNE / OŚRODKI RECEPCYJNE ⁸⁶	STRONA INTERNETOWA LUB PORTAL POŚWIĘCONE COVID-19	MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE	KAMPANIA W MEDIACH SPOŁECZNOŚCIOWYCH	ULOTKI	PLAKATY	INFOLINIA INFORMACYJNA O COVID-19 ⁸⁷	TELEWIZJA/RADIO/PRASA	OSOBIŚCIE – WŁADZE MIGRACYJNE lub OŚRODEK RECEPCYJNY	OSOBIŚCIE – WOLONTARIUSZE	TELEFONICZNIE/P RZEZ E-MAIL	INNE
BE	X	XX (ośrodki recepcyjne)	X	X		XX (ośrodki recepcyjne)	XX (ośrodki recepcyjne)	X	X				
CY	X			X	X	XX							
CZ	X		X	X		X	X	X	X	XX	XX	X	
DE	X	XX		X									
EE	X	XX	X	X		X	X	X		XX		X	
ES	X			X	X	X	X	X	X				
FI	X									XX			
FR	X		X	X	X	X		X					X organizacje pozarządowe
HR	X	XX (ośrodek recepcyjny)	X			XX (ośrodek recepcyjny)	XX (ośrodek recepcyjny)			XX (ośrodek recepcyjny)	XX (organizacja pozarządowa w ośrodku recepcyjnym)	X	
HU	X	XX					XX			XX		XX	
IE	X	XX					XX						
IT	X	XX	XX	X XX	X	XX			X				XX materiały wideo
LT	X		X										
LU	X		X	X			XX	X		X			XX pracownicy socialni
LV		XX			X	XX						XX	
MT	X	XX			XX	XX							XX wykład
PL	X	XX	X	X		X	X			XX		XX	
PT		XX	XX	XX			XX						
SE	X	XX				XX	XX	XX				XX	
SI		XX		XX	XX			X					
SK	X	XX		XX					X				
NO	X												XX środki finansowe dla organizacji

⁸⁶ W BE takie informacje przekazywała jedynie agencja przyjmująca.

⁸⁷ W CZ grupę docelową gorącej linii stanowił ogół społeczeństwa, jednak wyspecjalizowała się ona również w obsłudze obywateli państw trzecich.

														pozarządowych
UK	X	XX	X	X	X	X	XX	X						

Źródło: Krajowe punkty kontaktowe ESM

ZASTRZEŻENIE

Informacje zawarte w informatorze niekoniecznie odzwierciedlają opinie i poglądy Komisji Europejskiej, usługodawcy ESM (ICF) lub krajowych punktów kontaktowych ESM. Podmioty te nie są również związane wnioskami sformułowanymi w informatorze. Komisja Europejska, ICF i krajowe punkty kontaktowe ESM nie są w żaden sposób odpowiedzialne za wykorzystanie udostępnionych informacji. Podobnie wyrażone opinie i argumenty nie muszą odzwierciedlać oficjalnych poglądów OECD lub jej państw członkowskich.

DATA PUBLIKACJI

Lipiec 2020 r.

SUGEROWANE ODWOŁANIE:

ESM/OECD, Reakcje państw członkowskich UE i OECD w zakresie zarządzania dokumentami pobytowymi i bezrobociem wśród migrantów w czasie pandemii COVID-19 – informator ESM i OECD, 2020. Bruksela: Europejska Sieć Migracyjna.

DOWIEDZ SIĘ WIĘCEJ:

Strona internetowa ESM: <http://ec.europa.eu/emn>

Strona internetowa OECD: <http://www.oecd.org/migration/>

Deбаты na temat polityki migracyjnej OECD: <https://www.oecd.org/migration/migration-policy-debates.htm>

KONTAKT

Strona LinkedIn ESM: <https://www.linkedin.com/company/european-migration-network> Twitter ESM: <https://twitter.com/EMNMigration>

ZAPISZ SIĘ DO NASZEGO KWARTALNEGO BIULETYNU: https://next-ma.eu/site2/emn_bulletin?u=zSG2y&webforms_id=agaMk

Funded by the European
Union's Asylum, Migration
and Integration Fund

DG ds. Migracji
i Spraw
Wewnętrznych

